

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 188**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Den inre människan ömman de för att en frönlös älskling älskar en svärson
På en gång. Om de varse kunde man säga att det var en mycket
gagligt. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket
samtal. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket

60
ack så väldigt mycket för det gamla brevet. Det gjordes mycket godt,
jag har söfuit så godt i natt, jag tror nog att hjärtlidandet är värst,
men det är pinsamt i alla fall lika mycket och gör en människa till en stor
käre. Vinsten jag för resten att det bara vore nervositet skulle jag ej fråga
ett dugg efter det. Men näkert är det bäst att ej bry sig om det. Jag säger
till hjärtat nu att det får bräcka hur det vill, jag vill ej bli änklig och nödd
för att höra hvad som helst. Det vill jag verkligen ej, och du behöfver inte
bara skänka bort mig, part jag är jag ett oerförligt tacksvant sub
jekt för närvarande. Det närligt ont verkbar varit fysiskt och ett ovänligt
på samma sätt. Det gör det ju alltid, men det kan ju vara mätta djest.

Jag undrar så mycket om det skulle göra dig, ett nöje att höra att du allt
stiller mig för mycket berättigad och djäfhed om du verkligen tror att
jag experimenterar med dig. Men du vet nog, hur vi "Pultarmänniskor" äro
vi handla ut en ide, en stämning, en lust, som gripit oss, felett så omedelbart
som någon annan, men under själva handlämdet räcker vi ofta urskulda
oss med en snul berättigad. Tror du inte att på Sophiakennet den där för-
dliga natten, då jag blef vilid och akämdes öfver att jag förlorvat minne själ-
berättigad, tror du ej, att jag då tänkte, kanske detta ändå kan ha sin nytta
med mig. Men inte var det någon komedi jag uppförde därför. Och i Brind
ni var det min skapliga lust och vilja att få fara, som tvang dig ärtad.
Men nog urskulade jag mig inför mig själv därom, att det skulle vara
bara, om du ej gaf vika för nerverna. Denna gång var det på samma
sätt, jag hade fått en ide, som olyckligtvis genast kunde utföras, men
under det att jag utförde den blef jag dock en snul berättigad, så
föll det mig in, kanske detta kunde göras att göra honom bra ledare och så ur-
skulade jag mig med att det förhända skulle bli en mytlig saga. Någon
tid därefter skref du att mitt manirne hade berättat dig att skrif-
va en bra novell och då var jag förmig nog att tala om det jag tänkt
att det kunde vara möjligt. Sedan jag blef författare har jag
vanligen ej varit så mycket upförlig af idier, som prompt måste
genomföras, det tur nu ett resonabelt förlopp, du berättar mig ej från
den tiden. Men om jag hade tid och pengar skulle du få se. Du

mitt. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket
gagligt. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket
samtal. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket
På en gång. Om de varse kunde man säga att det var en mycket
gagligt. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket
samtal. Jag tror att de skulle säga att det var en mycket

Four weeks of "long" will please me as much as the other. I have no objection to your writing me now and then, and I shall be glad to hear from you.

Ran ej begripa vad ni hade mycket för oss därhemma. Jag skolen
var jag och ni när ni var yngre. Jag mig nu inte för allvar-
ligt när jag gör en duktig. Tänk bara att det är ett af
erustlös hjärnas tusen påhitt. Jag har ju fått så mycket plik-
het så jag behåller mig ju naturligen, jag har aldrig lust att
göra galenskap, inte något i den vägen som att gifva mig på
Blå Jungfrun, men att på böja nya företag, sätta i gång, upp-
finna, skapa bibliotek, nya lärometoder, hitta på sätt att
förtjåna pengar. Allt det där häser och bruser jämt genom mig.

Men som sagt numera komma g. niina idéer (ofta) till utföran
de och då jag gjort på dem ett par dagar så gå de öfver. Om jag
bara hade varit en dag så hade jag ej dikterat för dig och ej välat
dig allt detta lidande. Men experimenterar gör jag ej, då jag
gör duktigheter, utan det är allt något, som tränger på och vill
bli gjort. Det finns många sådana naturer i vår tid, som
beror på att de kunna se på sig ett en enda sak och ej splittra bort sig. Bir-
ger har det samma, drifves bestämdt att göra nya stugor och lekstugor
och blir fort bet på det han gör och han blir så förtjålad, då han ej får följa sina
infäll.

Man väntar jag novellen och på förhand säger jag att du kan vara lugn. Dela
nå är jag viss att den är bra och dels så kan den vara så bra att alla
märkningar skola komma i en form, som ej kan säras. Är ej det hela färdigt, så
nånt hjälpen. — Det var ändå bra, tycker jag, att du fick veta att du skolat
vara med i Pitterhet. Ejst tycker jag den var det utmärkt just nu, och det där
med nedsatt pris är väl ingenting att bry sig om så som förhållandena äro.
Gledestone går så i Danmark och jag i Tyskland.

Ja, vet du, att manna ännu tacka för Gnyelfsbrevet, men så blef han
njukt ett par dagar och nu blir det visst gif. Jag vill därför nu säga, att det
kan mycket bekvämt och blef fastigt väl mottaget. Vi tyckte mycket om det,
och vi tycka alla mycket om henne som skref. — Jag hade mycket roligt för
mig själv af posten från sist. Han skref så kär. Det är mycket roligt att Fru Elkan
kommer hit, men jag vet ju, att det är för Selmas skull, vi tyckte mycket om henne.
Hans vil allt att du skall komma för hennes egen skull och ej därför att hon
är "Selma Lagerlöfs post", som de rade på sist a tiderna i Herlakaya. Tänk om hon
visade det. För resten är det kanske väl att slöpatningarna ej bräcka, Tänk
om de gjorde som skomakerdottren Sigras Lagerlöf i Göteland. Han har
tydligt blivit galen af att lära samma namn. Det är ett oblygt bevis
på den olyckan, som följer i skolestus spår.